

[Stensballe.]

et enkelt Organ blandt Venstres mange, og selv om det skulde have en anden Opfattelse, end vi har her i Rigsdagen, revner Venstre ikke af den Grund. Det behøver det ærede Medlem ikke at frygte for. Det vilde dog ogsaa være mærkeligt, naar vi har saa mange Blade, om der ikke skulde være en afvigende Opfattelse, ligesom der kan være afvigende Opfattelser indenfor Partierne. Det ser vi jo ogsaa indenfor det konservative Parti. Det, Bladet gaar imod, er, at Aagerbestemmelsen udvides, og deri er jeg ganske enig; vi kan ikke have en Udvidelse af Aagerbestemmelsen, der rækker ud over det øvrige Land.

Det ærede Medlem dvælede ogsaa ved Venstres Stilling. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem skal beskæftige sig saa meget dermed. Vi har holdt vor Retningslinie, saaledes som den har været anlagt fra 1922—23. Vi er ikke, mig bekendt, gaaet med til at ophæve Boligloven for nogen Kommune, uden at der er givet Adgang for Kommunalbestyrelsen til at vedtage Overgangsbestemmelser i et eller to Aar. Om det skal være et Aar eller to eller tre eller fire som her i København, hvor Forholdene er saa meget vanskeligere, ændrer ikke i Princippet. Jeg finder det saare rimeligt, naar Rigsdagen skal træffe Bestemmelsen, at sætte Fristen til 1934—35. Noget andet er, som jeg sagde, om Kommunalbestyrelserne selv kunde arbejde med derpaa. Det nærer jeg for mit Vedkommende ikke nogen Uvillie mod at overveje, tværtimod, jeg bragte det frem, fordi det er et Spørgsmaal at overveje.

Det ærede Medlem behøver ikke at være bange for, at vi skal blive dyppet i vort eget Fedt. Jeg tror, det ærede Medlems Parti dyppede sig saa godt i deres eget Fedt i 1925, at der endnu stadig sidder noget paa Partiet. Man kan næsten se det paa hele den Optræden, som det konservative Parti viser i Øjeblikket, at der stadig er noget af det Fedt, der sidder fast og har en lidt harsk Lugt.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) var inde paa en Kritik af Forholdene i Odense. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem skal gaa alt for dybt ind paa det, for det vil saa vistnok vise sig, at de stiller sig betydeligt bedre end i København, hvor man dog har haft Restriktionerne gældende indtil nu, og hvor intet af Partierne tør gaa til at ophæve dem. Det ærede Medlem paastod, at der var Stigning i Lysthusenes Antal i Odense. Jeg ved ikke,

hvor det ærede Medlem har det Rygte fra. Jeg har ogsaa Rygter, som jeg kan bringe til Torvs, hvis det skal være: at netop den socialdemokratiske Byggeforening holder saa høje Lejer i sine Huse, at Socialdemokraterne flygter fra dem og andre maa ind i Stedet. Det er en anden Sag, og jeg tror, det var bedre, om det ærede Medlem, forinden han begyndte at kritisere den almindelige Tilstand i Odense, vilde undersøge dette Forhold.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at i Odense havde man forhøjet Lejerne. Men saa vidt jeg ved, er Lejerne endnu ikke blevet saa høje som i Aarhus, til Trods for at Aarhus har bevaret Boliglovgivningen længere.

Det ærede Medlem gjorde endvidere gældende, at der skete Udflytning til St. Hans Landsogn og, forstod jeg, ogsaa til Dalum. Det er muligt, at der bygges ogsaa derude, men der har inde i Odense aldrig været et saadant Byggeri som i de senere Aar. At der bygges i St. Hans Landsogn og i Dalum, er en naturlig Følge af, at der er Virksomheder derude, som udvider deres Bedrift; ikke mindst i St. Hans Sogn, lige paa Grænsen af Odense, ligger de allerstørste Virksomheder, der findes derovre, i hvert Fald hvad angaar det Mandskab, som beskæftiges i Værkstederne.

I øvrigt skal jeg blot, som jeg allerede har gjort det, anbefale, at vi gaar til en Udvalgsbehandling, og at vi ved denne søger gennemført et Lovforslag, der rummes indenfor Grundprincipperne i det, vi har faaet oversendt fra Folketinget.

Fritze Teisen: Den højtærede Indenrigsminister erklærede, at han fandt min Argumentation noget besynderlig, naar jeg henviste til, hvad man kunde læse i „Berlingske Tidende“, og Ministeren henviste os andre til at gaa ud i Byen og se, hvad der findes af ledige Lejligheder. Men om man gaar ud i Byen og ser, eller man læser i Aviserne, om der er ledige Lejligheder, kan vel omtrent komme ud paa eet — der kan i hvert Fald ikke være større Forskel. Hvis Ministeren endelig vilde have rettet noget, maatte han have sagt, at man skulde møde med statistiske Oplysninger; men naar den ene skal gaa ud i Byen og se, kan den anden lige saa godt se efter i Aviserne.

Hvad den højtærede Indenrigsminister lægger i mine Ord, kan jeg naturligvis ikke staa til Ansvar for, men jeg kan sige, at den højtærede Minister i mine Ord her har lagt Ting, som jeg overhovedet hverken har ment eller sagt, hvad det stenografiske Referat